

Розбите світло першої сльози
Життя зітре з дитячої долоні
І засміється в материнським гроні
Могутньої і чистої лози.
У щільниках дозріють голоси

Землі кохання і землі розлуки.
Я спалахну від первісної муки,
Мов княжий круточолий корабель,
Щоб радість повернулась до осель
І гріла над вогнем заляклі руки.

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.